

Andrzej Mirski

Neurofizjologiczne biomarkery ADHD

Neurophysiological biomarkers of ADHD

ADHD (Attention Deficit Hyperactivity Disorder) czyli zespół nadpobudliwości psychoruchowej z deficytem uwagi jest obecnie jednym z najważniejszych obszarów badań w psychologii klinicznej. W Polsce rozpoznaje się coraz więcej przypadków dzieci z tym zaburzeniem, a cechy kliniczne tego zespołu stwierdza się również u osób dorosłych. ADHD sprawia jednak poważne problemy diagnostyczne, szczególnie w zakresie diagnostyki różnicowej. Dlatego tak istotne są badania nad biomarkerami, które w obiektywny sposób mogłyby pomóc w prawidłowej diagnozie, a także określeniu dokładniejszych charakterystyk tego zaburzenia. Dotychczasowe badania naukowe opisują głównie markery biochemiczne ADHD, takie jak: enzymy metaboliczne, obecność metali ciężkich, zawartość odpowiednich kwasów tłuszczowych, kortyzolu, cynku, MHPG (3-Methoxy-4-hydroxyphenylethylene glycol), MAO (mono-amino-oksydaza). Są to jednak markery w większości dosyć trudne i kosztowne w pobieraniu, a ich związki z ADHD, choć naukowo potwierdzone, to jednak jeszcze

niewystarczająco dobrze poznane. Dlatego za szczególnie ważny przełom należy uznać wprowadzenie markerów opartych na bezpośredniej obserwacji działania Ośrodkowego Układu Nerwowego i zachodzących w nim procesów. Chodzi tu przede wszystkim o takie techniki diagnostyczne jak EEG, QEEG, ERPs, a także o zastosowanie metod terapeutycznych takich jak neurofeedback. W tych ostatnich przypadkach można mówić nie tylko o dokładniejszej diagnozie, ale również o odpowiednio dobranej metodzie terapeutycznej.

artmir@o2.pl